

Motion till riksdagen

1989/90:N32

av Karin Falkmer (m)

med anledning av prop. 1989/90:46 om
ändring i lagen (1982:636) om anordnade av
visst automatspel

Den nu föreliggande propositionen är exempel på hur socialdemokraterna försöker angripa sociala problem bland ungdomar genom att skapa nya lagar och bestämmelser – inte mot brottslig verksamhet eller farliga sociala beteenden – utan genom lagar riktade mot näringsidkare. Regeringen tycks övertygad om att automatspel förorsakar sociala problem hos ungdomar.

Enligt vår mening gör regeringen det därmed väl lätt för sig. Överdriven användning av olika spel, vare sig det gäller automatspel i offentliga lokaler, eller videospel i hemmiljö, är snarare uttryck för social och kulturell utarmning. Spelen i sig är inte farliga i den meningen att det finns ett renodlat lotteriintresse hos spelarna vilket däremot torde vara fallet vid spel på s.k. spelautomater (enarmade banditer). Utgångspunkten för användning av automatspel är snarast ett tidsfördriv även om det kan förekomma informellt spel om pengar. (Den sistnämnda aktiviteten kan dock i sig vara brottslig.)

Att därför skärpa bestämmelserna kring automatspel såsom regeringen föreslår är snarast ett sätt att angripa det sociala beteendet. Samtidigt kan det komma att försvåra verksamheten för lokala näringsidkare. En förutsättning för en sådan lag som den av regeringen föreslagna är att länsstyrelserna och kammarrätterna har en liberal tolkning av lagen så att bestämmelserna inte leder till att socialnämnderna helt stryper utbudet av automatspel. Det kan vara fullt legitimt för personer att söka rekreation i automatspel. Det är också rimligt att vissa näringsidkare vill erbjuda sin publik denna form av förströelse – det innebär inte nödvändigtvis att näringsidkaren därmed bidrar till att försämra den sociala miljön.

Riksdagen bör ge regeringen detta till känna.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts angående tillämpningen av den föreslagna lagen.

Stockholm den 29 november 1989

Karin Falkmer (m)

